

8 F.

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

Nr 18

IN NEDERLAND 60 Cts

LEES IN DIT NUMMER :
TEGEN DE MUUR

LEVE DE ARBEID !

MORGEN is het een grote dag. Het bewijs daarvan is dat je vrijaf hebt gekregen, en vrijaf krijg je niet iedere week. Door deze vakantie heeft men het belang willen onderlijnen van het Feest van de Arbeid.

De arbeid is zeer belangrijk in het leven van iedere mens. Wanneer men als jongen niet goed leert werken op school en thuis, zal men later heel wat moeite hebben om een goede betrekking te verwerven.

Indien je je toekomst wil voorbereiden, kun je dat niet beter doen dan door goed te werken thuis, goed te studeren op school, aandachtig te luisteren naar al wat de leraars vertellen, en ook buiten de school je ogen en je oren goed open te houden en zoveel mogelijk aandacht te schenken aan de duizend en één dingen die er alle dagen rondom je gebeuren, en waarvoor de meeste jongens en meisjes niet genoeg attentie hebben.

Wanneer men goed leert uit zijn ogen kijken en de dingen naar hun juiste waarde leert schatten, werkt men ook.

Studeer dus zo goed mogelijk, maar hou ook je ogen open en luister naar al wat het leven je leren kan.

Ik wens je veel sukses !

Kuifje

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

ROB GROOTENDORST, Broersveld, 25, Schiedam (Holland), *is 14 jaar oud en zoekt kontakt met Kuifjeslezers van zijn leeftijd uit vreemde landen. Men mag hem schrijven in het Frans, Engels of Duits. Hij houdt van jazz, moderne kunst en lektuur.*

BRIGITTE BOEYNAEMS, Steenweg op Nijvel, 71, Halle, *zou willen korresponderen met een Kuifjeslezeres van ongeveer 15 jaar oud. Brigitte verzamelt postzegels van alle landen, sigarenbandjes en lucifersdoosjes.*

HUGUETTE WANTE, Lange Violettestraat, 116, Gent, *zoekt een pennevriendin van 18 à 20 jaar liefst uit het buitenland, om in het Engels of in het Frans te korresponderen.*

THEO GEERDENS, Sint-Truidersteenweg, 93, Hasselt (Limburg), *verzamelt lucifersmerken en houdt veel van sport. Hij zoekt kontakt met een jongen van zijn leeftijd (15 jaar) uit Frankrijk.*

JOHAN VANDERISPAILLIE, Koopmanstraat, 48, Brugge, *is 12 jaar oud en zou graag korresponderen met jongens van zijn leeftijd uit vreemde landen. Johan verzamelt postkaarten, houdt veel van film, moderne muziek en zwemmen.*

WILFRIED VERBRUGGEN, Oude Markt, 21, Leuven, *zou willen korresponderen met een luchtvaartliefhebber. Wilfried is 15 jaar oud en schrijft liefst in het Nederlands.*

FRANS HELLEMANS, Steenweg op Battel, 23, Mechelen, *zou graag punten willen ruilen met andere Kuifjeslezers.*

PETER LAMMERS, Copernicuslaan, 315, 's Hertogenbos (West) Nederland, *interesseert zich sterk voor muziek en voetbal. Hij spaart suikerzakjes en postzegels van binnen- en buitenland. Hij is 13 jaar oud. Wie schrijft naar Peter?*

P. FRANCO, Slachthuisstraat, 81, Tienen, *zou graag punten willen ruilen.*

EDGARD DE GROOTE, Meerlaan, Strijpen (Zottegem), *zou willen korresponderen met een Kuifjeslezer van 15 à 16 jaar.*

HERMAN SEGERS, Alfons Schneiderlaan, 47, Deurne (Centrum), *zou graag willen korresponderen met een jongen uit Duitsland, Nederlandse Antillen, Brazilië, Argentinië of Canada (liefst een scout) in het Nederlands, Frans, Engels of Duits. Herman verzamelt postzegels en scoutsbadges van heel de wereld en is 14 jaar oud.*

RENE HOOYBERGHS, Pesthofstraat, 61, Antwerpen, *zou graag willen korresponderen met een jongen uit Duitsland, Liberia of Zuid Amerika in het Frans, Engels, Duits of Nederlands. René verzamelt postzegels en scoutbadges. Hij is 14 jaar oud.*

ALEX VAN DE HOOF, Goede Haardbaan, 16, Heverlee (Leuven), *zoekt een korrespondent. Alex is 12 jaar oud.*

DANIEL QUATAERT, Noordstraat, 41, Boekhoute (Oost-Vlaanderen), *zoekt kontakt met Kuifjeslezers van bij de 15 jaar. Daniël interesseert zich voor sport, film en moderne muziek.*

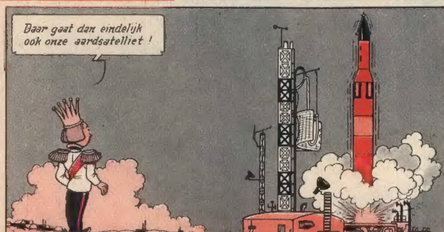
ESPERANTO

FILM *en muziek, ziedaar een tema voor briefwisseling met een jonge drogiste.* Daniela Ziókowska, Lódz, Obr. Stalingradu 79, Polen.

JONGE *leerling van handelsschool verlangt te korresponderen over muziek en talen.* Sn Bronislan Stachlewski, Lódz, Przepiórcza, 50, Polen.

TWINTIG-JARIGE *filmmonteuse verlangt te korresponderen over alle onderwerpen* Fino Barbara Kazmierczak, Lódz, Spraavied liwa, 15, Polen.

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

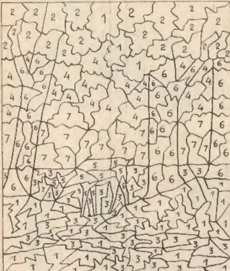

Onder ons... Vermaken wij ons best...

KLEURPLAATJE

KLEUR al de vakjes zoals onderaan de tekening werd aangeduid en je zal een charmant plaatje zien verschijnen dat je aan de mooie zomerdagen herinnert.

1. Lichtgroen. - 2. Donkergroen. - 3. Geel. - 4. Lichtblauw. - 5. Donkerrood. - 6. Donkerbruin. - 7. Paars.

WIE LOST DIT BEELD-KRUISWOORDRAADSEL OP ?

KUIFJE IN DE WERELD

DE PHILIPPIJNEN

EEN missionaris vertrok naar de Philippijnen. Toen hij afscheid nam van zijn ouders drukte hij hen op het hart hem iedere week « Kuifje » te sturen, wat stipt gedaan wordt. « Kuifje » vormt een band tussen de heimat en de verre Philippijnen.

IN FINLAND

IK groet je van uit Finland, beste Kuifje. Ik houd van je en lees regelmatig de sportkroniek. Ik zou graag pennevrienden hebben. Ik spreek Frans en Duits, ben vijftien jaar en verzamel postzegels. » Getekend : Esa Lindfors, Tehtaankatu 7 D.21, Helsinki, Finland.

EVEN LACHEN

Meester : Je hebt drie appels en twee peren. Je eet twee appels en een peer op. Wat heb je dan nog over

Piet : Een grote lust om de rest nog op te eten, meester !

(Mopje ingezonden door E. Van Daele, Zwevezele.)

★

Meester : Rik, waarom maakten de Israëlieten een gouden kalf ?

Rik aarzelt een ogenblik want hij heeft niet opgelet tijdens de les en flapt er dan uit :

— Omdat ze geen goud genoeg hadden om een stier te maken, meester.

Heer tot de loodgieter :

— Ha, daar ben je dan eindelijk ! Ik heb je acht dagen geleden gevraagd en nu kom je pas !

Loodgieter : Acht dagen ? Dan ben ik aan 'n verkeerd adres. Daar waar ik moest gaan, hadden ze me een maand geleden gevraagd !

1. In welke maand eet een Brusselaar het minst ?
2. Welk is de sterkste letter van het abc ?
3. Ik kan erg branden en ben niet heet ?
4. Wat komt er bij Adam steeds vooraan en bij Eva steeds achteraan ?

ANTWOORDEN

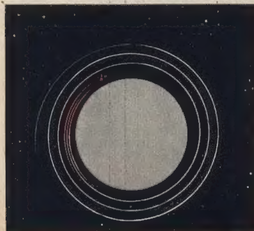
4. De letter a.
3. De brandnetel.
2. De letter o: ze doet een paard stoppen.
1. In de maand februari (28 of 29 dagen).

(Raadsels ingezonden door Paul Dekker, Deurne-Noord.)

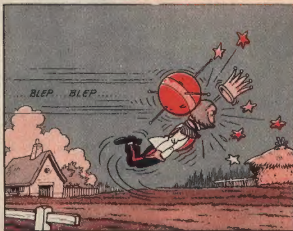
De juiste oplossing van ons beeldkruiswoord krijg je volgende week.

DOOR WILLY VANDERSTEEN

ROSSINI

(1792 - 1868)

VOLLEDIG TEKENVERHAAL

DOOR DINO ATTANASIO

De jongeman trekt naar Venetië, en schrijft daar zijn beroemde opera « Tancredi », die een revolutie in de opera zou teweeg brengen.

Een weldra zingt men in alle straten de lieflijke aria van « Di Tanti Palpiti », die door de Venetianen de « Aria dei rizi », de aria van de rijst wordt genoemd, in herinnering aan zijn vijf - minuten - kompositie, juist de tijd om rijst gaar te koken.

De muziek van de jonge toondichter is levendig, geestig en vrolijk, en wordt in korte tijd [illegible] populair.

Alvorens hij op 76-jarige leeftijd in het jaar 1868 te Parijs overleed, schreef de grote Rossini nog talrijke meesterwerken zoals « Othelo », « Wilhelm Tell » en zijn « Stabat Mater. »

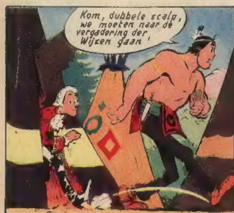

Volgende week : DE VIKINGS

HOEMPA PA

Hubert van Bladerdeeg is de gevangene van de Sjavasjavastam. Terwijl de wijze

over zijn lot beraadslagen, gaat hij met Hoempa Pa mee naar diens tipi...

DE VOLGENDE MORGEN KOMT HEEL DE STAM VAN DE SJAVA-SJAVAS BIJEEN OM TE ZIEN HOE STERK HOEMPA PA WEL IS. DE AFLOOP VAN DE STRIJD BESLIST METEEN OVER HET LOT VAN RIDDER HUBERT VAN BLADERDEEG, BIJGENAAMD DUBBELE SCALP...

KENNISMAKING MET EEN GELUKKIGE

TOEN ik op een avond bij mijn vriend Herman aan huis kwam, vertelde hij me dat hij van een origineel schilder had gehoord, die in een van de mooiste oude huizen van Brussel bleek te wonen.

— We moesten die man eens opzoeken, stelde hij voor.

Er werd vlug een afspraak gemaakt, en 's anderendaags 's avonds stonden we voor de eikenhouten deur van een mooi huis in Brabantse kleisteen in een van de typische oude straatjes in het centrum van de hoofdstad, niet ver van het internationaal « beroemde » monumentje van Manneken Pis. (Vreemdelingen denken dat ze Brussel niet gezien hebben, indien ze geen bezoek hebben gebracht aan « Het Manneken » zoals de Hollanders het zedig noemen.)

We belden aan, en een oude heer opende de deur.

— Mijnheer Schott?

— Jawel, dat ben ik. Wat verlangt U van mij, heren?

We verklaarden dat we gehoord hadden dat hij een van de mooiste verzamelingen houten beelden bezat, en we vroegen of we die niet eens mochten zien.

Mijnheer Schott verwelkomde ons hartelijk, en was dadelijk bereid ons zijn schatten te tonen. En schatten zijn het inderdaad! Want wat we daar aan mooie beelden te zien kregen, overtrof veruit onze stoutste verwachtingen. Ettelijke grote musea mogen de heer Schott zijn verzameling benijden! Hij toonde ons beeld na beeld. En elk kunstenaarswerk beschreef en verklaarde hij met de rijke woordenschat van een echt liefhebber en een bevoegd kenner. Daarenboven was er aan bijna elk van zijn voorwerpen een of andere anecdote verbonden.

— Kijk, mannen, dat is het enige authentieke polychroom houten beeldje dat er in heel Brussel van Sinter Goedele, de patrones van onze stad, te vinden is! En weet u waar ik het ontdekt heb?... Wel, lange jaren vóór de oorlog in het rariteitenkabinet van de bekende Brusselse poppenspeler Toone. Ik bood er hem toen veel geld voor, maar Toone weigerde kordaat en hield voet bij stek, al dreef ik de prijs nog op. Om me te troosten, zei hij: « Als ik het ooit verkoop, zal ik het eerst aan U presenteren! » Zoiets wordt licht gezegd, en ik rekende er niet meer op dat waardevolle beeldje ooit in mijn verzameling te zien... Tot op de dag dat er V-bommen vielen op Brussel. Een van de eerste stortte neer op de woning van Toone! Toone was gelukkig niet gekwetst, maar zijn hele hebben en houden werd verpulverd. Te midden van al dat verwrongen ijzer en verkoolde hout stond ongeschonden... het beeldje van Sinter Goedele, patrones van Brussel! Dat was bijna een mirakel! En enkele dagen later kwam Toone met het beeldje in een stuk gazet gewikkeld aan mijn deur bellen... zo vertelde de oude heer Schott, en Toone herinnerde me zijn vooroorlogse belofte het beeldje aan mij te verkopen. Hij zag zich daar toe gedwongen, verklaarde Toone, want hij had niet eens een bed meer. En met het aanzienlijke bedrag dat ik hem voor zijn Sinter Goedele heb betaald, heeft Toone zich weer bescheiden geïnstalleerd. Ik was de koning te rijk dit unieke voorwerp in mijn kollektie te bezitten, en tevens nog een goede vriend door zijn zwaarste miserie heen te hebben geholpen... En met een voorzichtig gebaar liet de heer Schott het avondlicht spelen op het mooie heiligenbeeldje...

Ook aan dit stuk retabel zit een geschiedenis vast, ging hij verder. Op een veiling kocht ik dat prachtig houtsnijwerk voor een respektabele som. Thuis gekomen stelde ik vast, dat ik maar de helft bezat van een werk dat minstens eens zo groot moest geweest zijn. Ik trok op informatie uit, en vernam dat een geneesheer, die ook een verwoed verzamelaar van houten beelden is, de andere helft had verworven. Toen ik hem ging opzoeken om zijn helft af te kopen, deed hij me een zeer aanlokkelijk voorstel om hem mijn deel te verkopen. Daar voelde ik niets voor, en drong van mijn kant weer aan. We hebben er bijna ruzie voor gemaakt, en nu zitten we hier beiden, elk met de helft...

Mijnheer Schott bezit niet alleen een rijke en zeer gevarieerde kollektie beelden, hij heeft evenens verschillende authentieke werken van grote Vlaamse meesters, zo o. m. een Jordaens en een Rubens! Te midden van zijn schatten staat er een mooi harmonium waarop mijnheer Schott, die tevens zanger is geweest in verschillende koren, de onsterfelijke preluden en fuga's van Bach speelt voor een zeer selekt pu-

Onderschriften van de foto's :

1. — In dit mooie hoekhuis woont kunstschilder Schott, die wel een van de schoonste verzamelingen houten beelden bezit.
2. — Zijn pronkstuk is natuurlijk dit unieke beeldje van Sinter Goedele, de patrones van de goede stede Brussel.
3. — Deze prachtige St Sebastiaan fotografeerden we voor een exemplaar van zijn kazuifelverzameling.

GA EENS BIJ MIJNHEER SCHOTT AANKLOPPEN MET DE GROETEN VAN « KUIFJE » EN JE ZULT HARTELIJK ONTVANGEN WORDEN !

VICTORIA VERTELT...

BRUSSELAAR

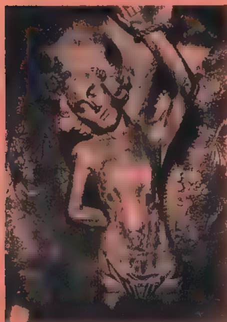
oliek, waaronder koningin Elisabeth. Onder zijn trouwe bezoekers telt mijnheer Schott, die voor alles zelf schilder is, een troep jonge Brusselaars die bij hem komen leren tekenen en schilderen. In een hoek van zijn atelier ligt een hele stapel albums van « Suske en Wiske ». Die zijn bestemd om de kleinere broers en zusjes van zijn leerlingen zoet te houden.

Naast zijn aktiviteiten als kunstenaar, verzamelaar, leraar, is de eigenaar van die prachtige woning en unieke verzameling ook nog animator van ettelijke folkloristische verenigingen uit de buurt van de Hoogstraat en de Marollen. Onlangs stichtte hij nog een artiestensociëteit die regelmatig vergadert in een typische oude staminee.

Als enig erfgenaam van het negentiende eeuwse muziekuitgeversgeslacht Schott, dat o. a. de werken van Wagner heeft gepubliceerd, en bijhuizen heeft in alle grote Europese hoofdsteden, beschikt meester Schott over een aanzienlijk inkomen dat hij niet uitsluitend aanwendt voor het aanschaffen van zeldzame kunstvoorwerpen. Hij is ook zeer aktief als voorzitter of medewerker van verschillende Brusselse liefdadigheidsinstellingen, en langs die weg kent hij het wel en het wee van zijn geliefd Brussel als geen ander.

Mijnheer Schott is een gelukkig mens.

Johan de BRABANDER

HALLO, HIER **LUC VARENNE**

ONZE KANSEN VOOR DE DAVISBEKER

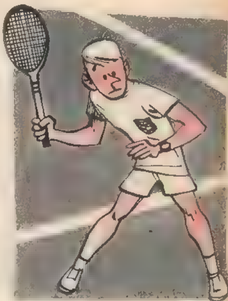
Op het ogenblik dat deze regels verschijnen, is de eerste ronde van de Davisbeker reeds voorbij en binnen twee weken moeten onze kampioenen naar Keulen om aldaar de Duitse tennismen te ontmoeten. Onze kampioenen hebben geen enkele reden om de Duitsers te vrezen, maar het is toch mogelijk dat zij hun beste beentje zullen moeten voorzetten. Inderdaad, de eerste matchen zijn soms de moeilijkste. Het duurt een poosje alvorens de kampioenen op dreef zijn.

Vorig jaar volgden we allemaal met de grootste belangstelling de matchen geleverd door Philip Washer en Jackie Brichant. Je weet echter dat Philip Washer het besluit had genomen niet meer deel te nemen aan de matchen voor de Davisbeker. Washer is onze beste kampioen. Indien hij op zijn besluit terugkomt en toch wil strijden voor de Davisbeker, dan zijn de Duitsers reeds op voorhand verslagen en maken we een goede kans nog een reeks andere kampioenen van het vasteland te overwinnen. Indien Philip Washer niet meer wenst deel te nemen, dan rust heel de verantwoordelijkheid op de schouders van Jackie Brichant. Onze derde man Gino Mezzi heeft de liefhebberssport vaarwel gezegd en is in de rangen van de beroepsspelers getreden. Dat is wel erg jammer voor ons, want in het dubbel spel kon hij opperbest opschieten met Jackie Brichant.

■

Hoe ver zullen we dus dit jaar komen? Dat valt moeilijk uit te maken, zelfs wanneer Washer zich opnieuw inzet en zijn kans waagt, zal het een harde strijd worden. Vorig jaar speelden Washer en Brichant buitengewoon goed en het toeval dat toch een grote rol speelt in de sport, lachte ons toe. Mogen we in dit verband even herinneren aan de match Washer-Pietrangeli? Ze werd onderbroken om 20 uur zodat Philip niet gedwongen was die dag vijf sets te spelen. Onze kampioenen speelden te Brussel in eigen land voor eigen publiek. Deze keer moeten zij telkens naar het buitenland en dat maakt toch een groot verschil. Philip Washer is weer een jaartje ouder geworden en dat kan in de tennissport een groot verschil uitmaken.

Persoonlijk koester ik de hoop dat onze grote kampioen op zijn besluit zal terugkomen en dat hij onze eer en de roem van onze tennissport opnieuw zal verdedigen. We wensen Philip Washer en Jackie Brichant het allerbeste toe!

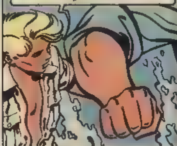

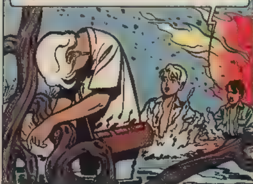

VERBODE

Ribiero, Teddy en de professor wierpen zich in de rivier ...

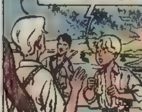

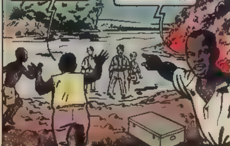

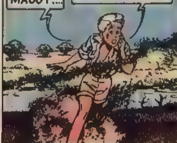

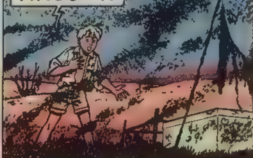

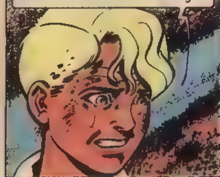

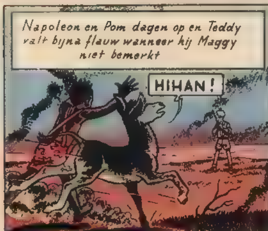

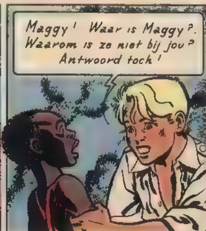
N ZONE

Tekst en tekeningen door Frans Craenhals

... aldus aan het vuur. Plotseling verschijnt de helikopter. .

(1) Doof de vuren!

(Wordt voortgezet.)

DE SLUWE

WARE er niet de geschiedenis van de muziekkiosk geweest, dan zou er in het klein stadje Terheide nog steeds vrede en eendracht heersen. Maar ja, op zekere dag besloot het stadsbestuur te midden van de Grote Markt een kiosk te bouwen voor de nieuwe fanfare. Hier zouden iedere zondag 's voormiddags en 's avonds concerten gegeven worden. De inwoners van Terheide hielden van muziek, daarom ging het dus niet. De twist was gerezen toen men hoorde dat de kiosk in het midden van de Grote Markt zou staan.

DE herbergier Kriekmans begon er het eerst over.

— Een fijn idee, zei hij, die kiosk in het midden van de Grote Markt. Mijn herberg met zijn breed terras ligt er vlak voor. Iedereen weet dat de muzikanten erg dorstig zijn. Ha! Ha! Ha! Dat zal me een mooie stuiver opbrengen!

Maar naast Kriekmans woonde Isidoor Krentebol, eigenaar van de eerste en enige bioskoop van Terheide. En Isidoor redeneerde aldus:

— Muziek op een zondag is een fijn ding, maar wie naar dat kopergeschetter gaat luisteren, komt niet naar mijn bioskoop. Dat is dus zuiver verlies. En wat doe ik met al dat lawaai? Je zal het in mijn zaal horen en van de dialogen van de film geen snars meer verstaan. Die kiosk komt dus niet op de Grote Markt, daar wil ik niet van horen! Ze moeten ze maar op het pleintje te midden van de Handelsstraat zetten.

Kriekmans had vrienden en aanhangers, en Isidoor Krentebol eveneens. Weldra was het kleine stadje in twee kampen gescheiden en ze twistten met elkaar dat het een lust was. In de herberg « De Lindeboom » bij een partijtje kaart, kon men 's zondags na de hoogmis het volgende gesprek horen:

— Kriekmans heeft gelijk. Zo'n kiosk wordt steeds in het midden van de Grote Markt geplaatst. Er kan veel volk omheen staan en van estetisch standpunt uit is het te verdedigen!

— Ja, men hoort dat jij nooit een voet in de bioskoop zet, anders zou je dat lawaai niet kunnen dulden. Een mens gaat toch niet naar de bioskoop om de muziek van een fanfare te horen!

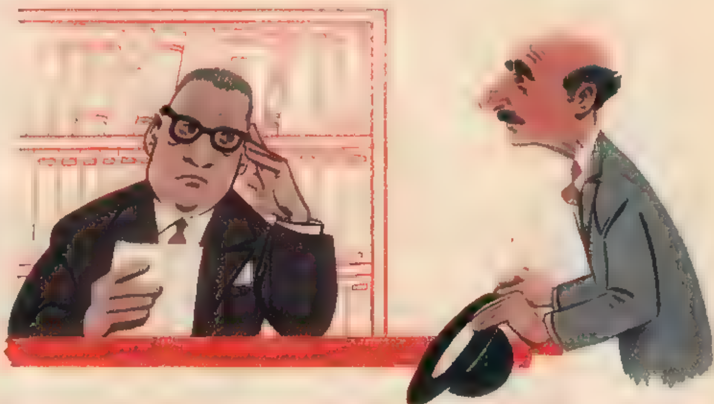
En ook de politiek werd bij de zaak betrokken, zoals dat trouwens meestal gaat. Krentebol zocht zijn toevlucht tot de burgemeester, terwijl Kriekmans op sluwe wijze het schepenkollege naar zijn hand trachtte te zetten. Op een mooie dag was het zo ver dat Kriekmans en Krentebol elkaar niet meer groetten en er scheldwoorden bij te pas brachten.

Er zijn mensen die voor niets terug schrikken, bromde Kriekmans halfluid terwijl hij de stoeltjes op zijn terras schikte en hij wist dat Isidoor Krentebol, die op de drempel van zijn deur een pijp rookte, hem goed kon horen. Men heeft me gezegd dat ambtenarencorruptie vijf jaar gevangenisstraf kunnen opbrengen!

Krentebol stikte haast van woede.

— En ik ken mensen, riep hij, die bier en wijn schenken om iets te kunnen verkrijgen van de burgemeester, maar mij heb je nog niet klein! Knoop dat in je hersens!

Het scheelde geen haar of ze waren handgemeen geworden. Enkele dagen nadien wandelde Isidoor Krentebol in zijn tuintje en zijn blik viel toevallig op een van de statige olmen in de tuin van Kriekmans, en zo zag hij dat een van die olmen op minder dan twee meter van de scheidingsmuur stond. Hij wist, dat twee meter de afstand was geëist door de wet. Hij juichte van vreugde, want nu had hij een middel om zijn vijand een flink proces aan te smeren. Isidoor liep onmiddellijk naar de deurwaarder en verzocht hem op staande voet te komen vaststellen dat die olm te dicht bij de scheidingsmuur stond en dit volgens de wet strafbaar was. Drie dagen

HERBERGIER

DOOR YVES DUVAL

DOOR FRANS CRAENHALS

nadien kreeg Kriekmans het bericht van de deurwaarder en hij kreunde van ingehouden woede. Indien zijn buurman gelijk haalde, dan was dit voor hem, Kriekmans, een morele nederlaag. Dat zou hij nooit dulden! Hij zou zich met hand en tand verdedigen tegen de laaghartige streken van Isidoor Krentebol.

De herbergier trok dus zijn zondagspak aan en ging naar meester Walewijk, de beste advokaat van Terheide.

— Kijk, wat die schurk van een Krentebol mij durft aandoen, zei hij en hij overhandigde meester Walewijk het verzegeld exploot van de deurwaarder.

Kort en zakelijk las meester Walewijk het officieel papier en zei:

— Mijnheer Kriekmans, uw zaak is delikaat. Het artikel van de wet is formeel: iedere buurman mag het uitroeien eisen van hoogstammige bomen die op minder dan twee meter van de scheidingslijn van zijn eigendom staan. Onze enige kans om het proces te winnen is het duidelijk te maken dat die boom daar van oudsher staat en niemand te voren ooit gevraagd heeft hem om te hakken. Ik zal de zaak bestuderen. Wees zo vriendelijk een provisie te storten... Ik garandeer u niets, maar ik beloof u uw belangen naar best vermogen te verdedigen. De zaak blijft niettemin delikaat.

De woede van Kriekmans was met ettelijke graden gezakt toen hij zijn gladgestreken bankbiljetten op het bureau van meester Walewijk deponeerde. Voorzichtig waagde hij het te zeggen:

— Het is rechter Maes die de uitspraak moet vellen, nietwaar? Ik heb een idee. Maes is een echte lekkerbek, een fijnproever, dat is gekend. Wat zoudt u er van denken als ik hem twee mooie patrijzen liet bezorgen? Meent u niet dat het hem gunstig zou stemmen?

— Domoor! Ik verbied u formeel zo iets te doen! Rechter Maes is het prototype van de rechtschapen magistraat. Hij is niet om te kopen! Een geschenk sturen aan zijn rechter!... Kriekmans, u weet waarachtig niet wat onheil u daarmee zoudt gesticht hebben! Indien u de patrijzen stuurt, dan is uw zaak hopeloos verloren! Ik hoop dat u mij begrepen hebt!

— Goed, goed! Maak u niet boos, mijnheer de advokaat. Ik zei het zo maar, het was slechts een voorstel. Maar vermits u zegt dat het niet goed is, praat ik er niet meer over!

Een week verliep en toen had de zitting plaats. Meester Walewijk ontplooide al zijn gaven van welsprekendheid. Hij verdedigde het goed recht van de herbergier met vuur en verdedigde ook de oude, eerbiedwaardige olm, het sieraad van een tuin en van de hele stad. Hij beschreef het groen van zijn bladeren, zijn schaduw op een warme zomerdag en het gekweel en het getjsilp van de vogeltjes in zijn vrije dagen. De olm neervellen zou een aanslag zijn op het natuurschoon van de stad Terheide zelf. De uitspraak van de rechter luidde dat de olm zou blijven staan. Isidoor Krentebol was er aan voor zijn moeite...

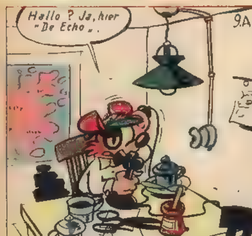
— Ziet u wel, juichte Kriekmans, terwijl hij de hand van zijn advokaat krachtig drukte, ziet u wel dat mijn idee die patrijzen op te sturen niet zo dom was?...

— Wat, riep meester Walewijk verontwaardigd, ondanks mijn verbod hebt u de rechter de patrijzen als geschenk gestuurd?

— Natuurlijk heb ik dat, antwoordde de herbergier gemaakt naïef. Ik heb ze gezonden naar mijnheer de rechter, maar ik heb er het visitekaartje van mijn buurman, Isidoor Krentebol, aangehecht!

ZIZANION DE

Tweemaal reeds trachtte Zizanion de koning uit de weg te ruimen en tweemaal mislukt

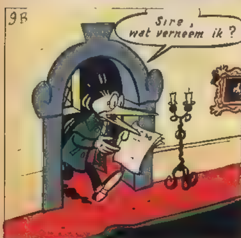

VERSCHRIKKELIJKE !

door RAYMOND MACHEROT

n opzet In een kantoor van « De Echo », waar onze vrienden als reporter werkzaam zijn, rinkelt de telefoon...

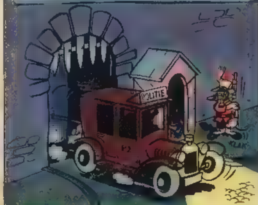

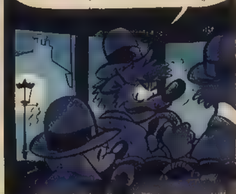
(x) Gewichteenheid van Notenschelp.

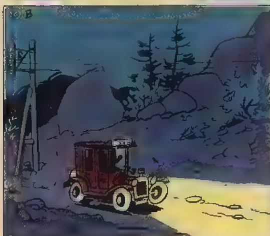

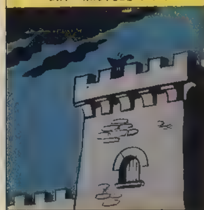

(Wordt voortgezet.)

Het ultiem verraad

Marc Larcher slaagde er in niet alleen het wrak, maar tevens de schat te ontdekken Nadien viel hij echter in handen van zijn meedogenloze vijand, admiraal Miura, chef van de Samoeraï van de Zwarte Zon

TEKST VAN J.-M. CHARLIER
GEILLUSTREERD DOOR REF

MARC bevestigde dat hij raden kon over welk gevaar Hijito het had. Hij zei dit zo onverschillig mogelijk en moest een grote inspanning doen om de hoop die plotseling in hem opleefde, te verbergen. Op het ogenblik dat alles verloren scheen, kwam er een onverwachte wending van het lot. Het was alsof hij een laatste kans kreeg om heelhuids uit dit avontuur te komen.

OVER welk gevaar gaat het ? Spreek ! zei Miura.

Op sarcastische toon antwoordde Marc :

— Voor wat, hoort wat. Mijn vrijheid tegen de inlichting die ik je kan geven !

— Wie bewijst me dat je niet liegt ?

— Ik geef je mijn woord van zeeman tegen uw woord van Samoeraï. Die zijn naar mijn mening evenveel waard.

De zelfbewuste houding van Marc maakte indruk op de Japanner, want na een ogenblik aarzelen gaf hij toe :

— Goed, je hebt mijn woord. Je kan het schip vrij verlaten zodra wij te Atoera toekomen.

— Ik eis wapens en de formele belofte dat niemand me zal achtervolgen of neerschieten. Ik koop mijn vrijheid af tegen een fabelachtige schat, miljoenen dollars !

— Akkoord ! Spreek nu..

Een ogenblik aarzelde Marc. Hij had de onaangename indruk dat Miura iets in het schild voerde, maar wat ? Dat viel moeilijk uit te maken. Hij wist dat de Samoeraï hun woord steeds gestand doen, dus had hij eigenlijk niets te vrezen... Bovendien had hij ook geen keuze.

— Naar mijn mening kon admiraal Hijito slechts verwijzen naar twee dingen : de kolonie monsterachtige inktvissen, die een woonplaats hadden gezocht in het wrak en die de arme Mulligan gedood hebben, en een ander gevaar, nog vreselijker, nog verraderlijker : de drijvende bodem van de baai van Atoera. Inderdaad, de zeebodem in de baai van Atoera is een dikke, kleverige laag slijk Alles wat zich daar op zet, zakt onvermijdelijk de diepte in. Het enige middel om veilig op het wrak te komen is een vlot boven het slijk vast te ankeren. Ziezo, dat is alles wat ik weet. Nu is het uw beurt om uw belofte in te lossen !

— Wees gerust, zodra we in de baai van Atoera aankomen, ben je vrij. Intussen kan je gaan slapen. Ik zal je een kajuit bezorgen.

Met een korte groet nam de Japanner afscheid.

★

EEN duw in de ribben wekte Marc. Hij kwam verschikt overeind en bekeek verbluft de Japanse steward, die hem teken deed te volgen. Dan begreep hij waar hij zich bevond en wat er de vorige dag gebeurd was. Een zonnestraal gleed door de patrijspoort die op een kier stond.

De zeeman volgde de steward naar het dek. Een nieuwe morgen hing in de lucht. De zon schitterde reeds en was heet. Voorzichtig en traag stevende de cargo op de kust toe, die nu vlak bij was. Miura leunde over de reling en was omringd van zijn officieren. Hij rookte lange sigaretten van blonde tabak en staarde naar de zee. Toen hij Marc hoorde, keerde hij zich om.

— Goed geslapen ? vroeg hij met zijn gewoon ijzig glimlachje op de lippen. Het ogenblik om elkaar te verlaten is aangebroken.

Marc knikte slechts.

— Ik zal mijn belofte houden Je bent vrij en hier zijn je wapens.

Een van de gezellen van de chef van de Samoeraï overhandigde de zeeman zijn revolver en zijn Maleise kris. Marc stak de dolk in zijn gordel en keek de inhoud van de lader van zijn pistool na. Alle kogels zaten er nog in. Hij stak zijn revolver op zak.

— Ben je tevreden ? Goed zo. Hierbij bevestig ik je dan formeel dat niemand zal trachten je neer te schieten of te volgen Het is toch dat wat ik je beloofd had, niet-waar ? Ziezo, we zijn het eens. Ik verzoek je dus mijn schip onmiddellijk te verlaten.

— Niets is me aangenamer, antwoordde Marc. Waar is de sloep ?

— Een sloep ? Dat staat niet in onze afspraak. Ik beloofde je de vrijheid en wapens, meer niet. Spring dus in zee en zwem naar de oever.

Een ogenblik keek Marc ongelovig. Dan begreep hij welke nieuwe valstrik Miura voor hem had gespannen. De Japanner wist maar al te goed dat de wateren wemelden van tijgerhaaien. Marc was een knap zwemmer en de kust was vlakbij, nochtans wist hij dat hij heel weinig kans had het veilig strand heelhuids te bereiken. Hij was lijkbleek, hij onderdrukte enkele kernachtige vloeken en wendde zich naar de zee. Het strand was niet ver, maar in het blauwe water rond het schip verscheen nu en dan een sombere driehoek : de kiewen van een haai.

— Ik geef je nog twintig sekonden tijd Neem een besluit, zei Miura ijskoud.

— Ik heb weinig kans levend het strand te bereiken, maar indien de Voorzienigheid me bijstaat en ik heelhuids de oever bereik, dan Miura, zal ik je weten terug te vinden !

De chef van de Samoeraï glimlachte misprijzend en keek naar zijn uurwerk.

— Je hebt nog tien sekonden

In een handomdraai speelde de zeeman zijn vest en zijn schoenen uit en stak de Maleise kris tussen zijn tanden. Dan ging hij op de reling staan, zocht met de ogen het water af, ademde diep de lucht in, strekte de armen en dook het blauwe water in. Hij beschreef een perfekte halve boog en plofte dan in het lauwe water dat hoog opspatte. Een ogenblik later verscheen hij reeds aan de oppervlakte...

De Japanse cargo verwijderde zich om door de klippen naar de baai te stevenen. Marc keek nog even om en zag hoe de kok een emmer vol vis en afval van vlees overboord goolde. Aangetrokken door de reuk kwamen de haaien van alle kanten opdagen. Marc zwom met krachtige, felle slagen en ondanks de paniek die zich van hem meester maakte, trachtte hij een langzame en regelmatige kadans aan te houden. Hij moest spaarzaam omgaan met zijn krachten.

Eensklaps parelde het water links van hem op. Een reusachtige, blauwe massa scheerde snel als een torpedo langs hem heen. In een bliksemflits herkende Marc de witte buik van een tijgerhaai. Zou hij de strijd met de haai moeten opnemen ?

Volgende week :
HET VERVLOEKTE GOUD

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY door TIBET *

TEGEN DE MUUR

TEKST VAN GREG *

1

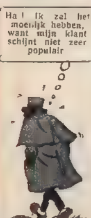

(Wordt voortgezet.)

Ken je reeds de albums « DE KAT ZIT IN DE ZAK » en « DE PIJPEKOP » met als grote helden Dog Bull en Kid Ordinn ?

KUIFJE vertelt je...

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

DE HUMANISTEN

ERASMUS werd de « prins van de intelligentie » geheten. Hij was een van de grootste humanisten. De humanisten brachten de taal en de literatuur van de antieken, van de Grieken en de Romeinen, weer tot aanzien. Het toonbeeld van menselijke volmaaktheid was naar hun mening de antieke Griek. Zij stelden niet alleen belang in de taal van deze mens, maar ook in zijn filosofie, in zijn levenswijze, zijn paganisme. Het humanisme ging uit van Italië en vond in alle beschaafde landen talrijke geestdriftige aanhangers.

I. - DE ANTIEKE ZIEL

DE ziel of de geest van de Oudheid werd opnieuw geboren en men heette dat de Renaissance. De Renaissance begon in de XVde eeuw in Italië te Florence, waar de Medeci heersten. Deze intellectuele omwenteling van de jaren 1400 — de Italianen zeggen : il Quattrocento — kreeg in de geschiedenis de naam van de eeuw van de Medici. Het was inderdaad een man uit het geslacht van de Medeci, nl. Lorenzo il Magnifico die deze beweging aanmoedigde

II. - DE ACADEMIE

DE naam komt van Academos, een beroemde Griek in wiens tuinen Plato eens onderwees. Te Florence werd er een academie gesticht waar de humanisten bijeen kwamen om de Griekse filosofie te bestuderen. Daar was o.m. Marsilio Ficino, Italiaans priester, arts en humanist, de opvoeder van paus Leo X Medici Er was de Byzantijn Demetrios Chalcocondylas, de verbazende Giulio di San Severino, die Pomponius Laetus werd en die leefde en zich kleedde als de oude Romeinen. Er was ook de jonge Pico dela Mirandola, wellicht de geniaalste figuur van zijn tijd.

3. - MECENAS

EEN veelzijdige figuur en de grootste Mecenas was beslist Lorenzo de Medici. Hij was echter niet de enige Mecenas, alle prinsen ondersteunden geleerden en kunstenaars. Frans I stichtte het Collège de France. Thomas More, vriend van Erasmus en auteur van « Utopia » was kanselier van Hendrik VIII van Engeland Hij werd later onthoofd

IV. - DE PAUS VAN DE HUMANISTEN

IN de helft van de XVde eeuw organiseerde paus Nicolaas V de bibliotheek van het Vaticaan en omringde zich van humanisten. Pius II en Sixtus IV waren eveneens humanisten. Rodrigo Borgia, die in 1492 paus werd onder de naam van Alexander VI is beroemd en berucht Het paganisme klom toen op de troon van Sint Pieter Een van zijn zonen, Cesar Borgia, zou als het ware de morele korruptie van de Renaissance incarneren

V. - MACHIAVELLI

CESAR BORGIA stak zijn eigen broer neer en wierp het lijk in de Tiber Hij vergiftigde heel wat mensen en had in zijn dienst een officiële moordenaar Cesar Borgia had ook een vriend, Nicolo Machiavelli, een humanist en briljant historicus. Hij schreef o.m. het boek « Il Principe » (de vorst) waarin hij opkwam voor een verenigd Italië onder één machtige heerser Volgens hem heiligde het doel de middelen. Naar hem is de term Machiavellisme ontstaan, ter aanduiding van een zich niet aan de wetten der moraal gebonden voelende staatkunde

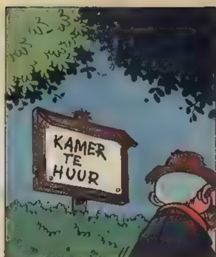

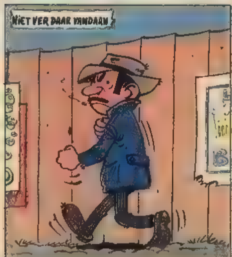
Wordt vervolgd.

TANTE ZENOBIE en de HUURDER

door M. MARÉCHAL

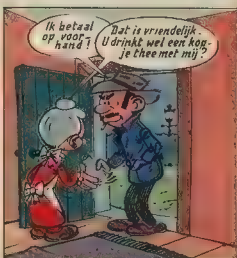

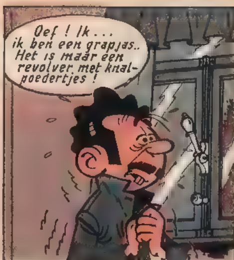

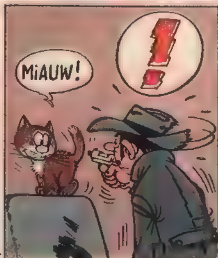

WAAR ?... WAT ?... WIE ?...
Pas op, de thee is heet !

Oef ! Ik... ik ben een grapjas.. Het is maar een revolver met knal-poedertjes !

Stanislas, spring niet op de rug van mijnheer !

MIAUW!
!

We hebben de radio...'n Beetje muziek zal u wel kalmeren!

Robert de Revolver is uit de gevangenis ontsnapt... De bandiet heeft...

KLAK
KLOK

Ga wat rusten, mijnheer . . . U bent erg zenuw-achtig !
Ja .. ja, ja, dat is het !

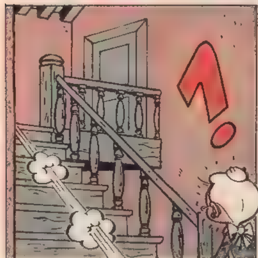

Je moet heel vriendelijk zijn met die mijnheer, Stanislas, hij is een beetje zenuwachtig. Hij heeft rust nodig !

EVEN LATER.
TOK TOK

Wat is er ?
Kom naar beneden. Ik zal u voorstellen aan enkele van mijn goede vrienden.

Ik heb geen lust om kennis te maken met die buren, maar als ik niet kom vinden ze dat misschien erg verdacht!

Het is mijnheer Martin, politieagent...

He.. He... He... Neen ..Nee.. Ik ben te schuchter!

Ik zal hem wel uitleggen dat u schuchter bent! Hij is vriendelijk, hij zal je beschermen!
KLAK
KLAK
KLAK
KLIK
KLIK
KLIK

U bent erg onhandig! Heel uw vest is nat!
KLIK
KLAK
KLIK

Ik zal uw vest drogen!

Ik ben het! Doe open!
Ik... ik kom!

BOEM!
OEI!

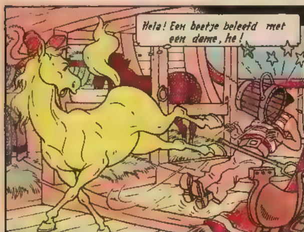
Maar ik breng je speelgoedrevolvertje terug, u liet het in uw vest steken!

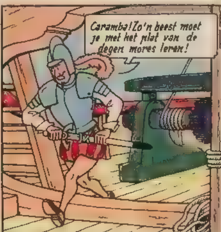
BRENG ME NAAR DE GEVANGENIS...IK WIL RUST HEBBEN!... RUST! HOOR JE MIJ?

We zullen toch geruster zijn met z'n tweetjes, nietwaar Stanislas? Die mijnheer deed zo vreemd. Ik had de indruk dat hij geen thee lustte...

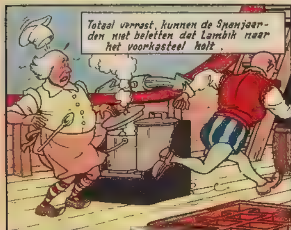
HET GOUDEN PAARD

Onze vrienden zijn aan boord van de « Vittorio » en strijden hardnekkig tegen de vijanden van Cortez, die het gouden paard willen buitmaken

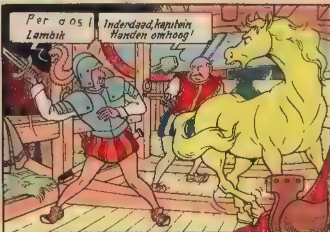

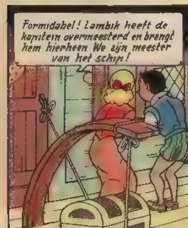

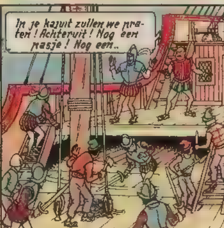

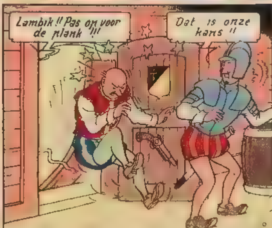

(Wordt voortgezet)

DE ZWARTE KLAUW

DOOR

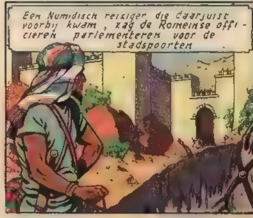

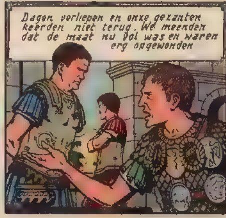
Gallas vertelt aan Alex en Claudius wat er te Icara gebeurd is

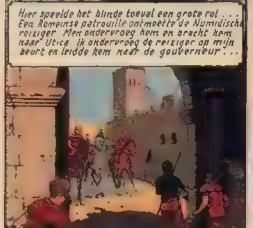

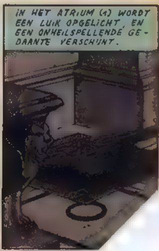

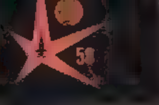

(1) [illegible]

ALLEN NAAR DE

Levensvreugde en vermaak in Belgie 1900

De Wereldtentoonstelling van Brussel is een springplank naar de toekomst, naar een nieuwe wereld. Maar de Expo heeft ook nog wat anders te bieden : de levensvreugde, de onbezorgde opgeruimdheid, het vermaak en het goed bier van België 1900. Inderdaad, er werd in het raam van de grote Wereldtentoonstelling een kleine stad gebouwd die je een idee geeft van ons land in het jaar 1900. Men vindt in deze stad alle bouwstijlen terug : de fraaie gotische, de Spaanse Renaissance, de weelderige barok, en de sierlijke romantische huisgevels.

Deze stad is geheel gewijd aan de levensvreugde, de muziek, de liederen, de dansen, de folklore van ons land. Grote vedetten komen hier wijsjes zingen die men lang vergeten waande Men vindt er pittoreske restaurants, en in de herbergen wordt er fris bier getapt. De tijd die we nooit hebben gekend leeft hier voor ons en is werkelijkheid.

Wist je, dat er een grote internationale rally wordt georganiseerd van wagens van het jaar 1900 ? Heel wat zonderlinge en zeldzame exemplaren zullen te voorschijn worden gehaald en naar het schijnt komen er zelfs speciaal uit Amerika om aan deze rally te kunnen deelnemen.

In België 1900 is er iedere dag iets te doen : boogschieten kampioenschap voor de beste pijproker, enz. enz., te veel om allemaal op te sommen. Is het nog wel nodig je aan te sporen een blik te werpen in deze schilderachtige stad, waar het iedere dag kermis is ?

DE WINNARES VAN DE GROTE KUIFJE'S PRIJSVRAAG NEEMT BEZIT VAN HAAR WAGEN :

Een prachtige Fiat 1100

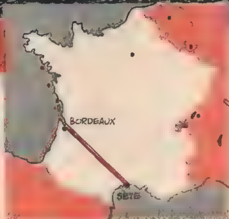
MICHELE ROELANDTS lacht gelukkig. Zij neemt hier bezit van haar prijs en wuift ons met de hand een afscheidsgroet toe. Met deze prachtige wagen zal ze met haar ouders, zusjes en broers tijdens de vakantie heerlijke tochten kunnen maken. Wij wensen haar goede reis en veel geluk!

WETENSCHAP EN AVONTUUR

DROMEN VAN GISTEREN EN VAN HEDEN

TEKST VAN CLAUDE BOLLE
TEKENINGEN DOOR PHIL DAMBLY

HET KANAAL VAN DE TWEE ZEEËN EN DE TUNNEL ONDER DE MONT BLANC

1. - In 1875 stelden enkele ingenieurs voor Bordeaux met Sète te verbinden door het « kanaal der twee zeeën » : de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee. Het kanaal zou een lengte hebben van 393 km, 13 m 50 diep en 150 m breed zijn. De grootste paketboten zouden het kunnen benutten en het zou voor Frankrijk heel wat voordelen opgeleverd hebben. Het spreekt vanzelf, dat ieder schip dat het kanaal zou willen passeren doorvaartgeld zou moeten betalen.

2. - Dat kanaal zou de zeeweg van Bordeaux naar de Middellandse Zee aanzienlijk verkort hebben. Inderdaad, de schepen moesten niet meer om Gibraltar heen varen. Voor een schip dat een betrekkelijk korte afstand had af te leggen, zou het kanaal dus een groot voordeel zijn. Voor schepen echter die van Londen naar Japan moeten varen, d.w.z. die een afstand van 20.000 km moeten afleggen, zou het kanaal niet zoveel nut hebben opgeleverd. De Engelsen verkozen het natuurlijk langs Gibraltar te varen en geen duit te betalen voor het kanaal van de twee zeeën. De Amerikanen kozen eveneens Gibraltar. Het kanaal van de twee zeeën zou niet minder dan veertien sluizen hebben geteld. Sluizen bouwen kost hopen geld en bovendien vertraagt iedere sluis de scheepvaart. Het kanaal van de twee zeeën is nog steeds een droom en zal dat waarschijnlijk wel blijven.

3. - De tunnel onder de Mont Blanc wordt werkelijkheid, vermits zowel Italianen als Fransen met de arbeid begonnen zijn. Weldra zullen de auto's door de Mont Blanc tunnel rijden. De tunnel heeft een lengte van 12,5 km, die men in twintig minuten zal kunnen afleggen. Men weet echter nog niet of auto's er met draaiende motor doorheen mogen. Men vreest inderdaad dat men niet voor voldoende ventilatie zal kunnen zorgen en de ontsnappende gassen van auto's kunnen, zoals je weet, de lucht vergiftigen.

4. - De berg boven deze tunnel is nog 1.300 m hoog en het is niet mogelijk een luchtverversingsput te maken. Bovendien zou een banaal autopech in het midden van de tunnel heel het verkeer stremmen. Een brand ware nog gevaarlijker. Men denkt dus dat men de auto's op wagons zal installeren, die getrokken worden door een elektrische lokomotief.

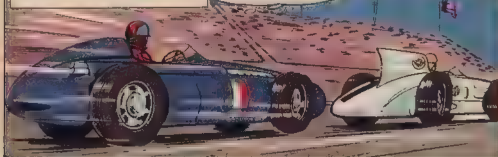

DE GROTE MATCH

Tekst en tekeningen van Jean Graton

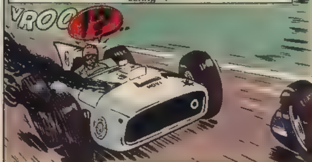

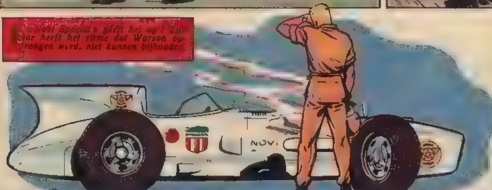
Michel Vaillant en Warson nemen deel aan de race van Indianapolis, de tweede van de reeks wedrennen die zullen uitmaken wie wereldkampioen is. Iedereen meent dat Warson zal overwinnen, maar Michel voelt zich sterk..

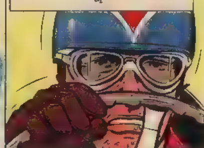

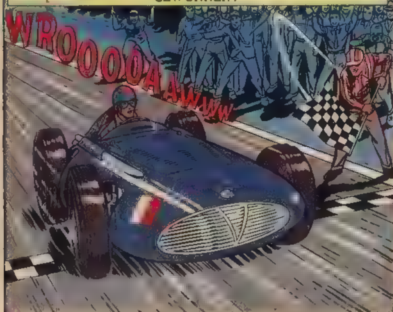

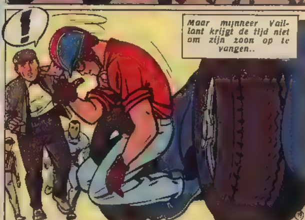

Je houdt van mooie en spannende geschiedenissen Daarom lees je het album « LEVE DE SPORT ». Wordt voortgezet

DE ERFENIS VAN SIGURD

TEKST EN TEKENINGEN DOOR F. FUNCKEN

Harald en zijn gezellen dringen het vertrek binnen, waar het vermeende monster zijn toevlucht zocht

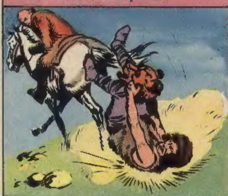

DE POSTIL

EEN WITTE BOOT, EEN ITALIAANSE MAJOOR EN EEN LONDENSE RECHTBANK

MAJOOR Pietro Michelli was dolgelukkig. De witte plezierboot, waarop hij was ingescheept te Madeira, leek hem een stuk Aards Paradijs toe. Toen hij de avond van de eerste dag de gong hoorde om het diner aan te kondigen, liep hij naar zijn kajuit om van kostuum te veranderen. Hij gooide heel zijn hut onderste boven, maar slaagde er niet in zijn koffer met zijn kleren te vinden. Ten slotte ging hij dan naar de eetzaal in zijn fluwelen broek en tweedvest. Tussen de heren en dames in smoking en groot toilet viel hij natuurlijk op...

De volgende dag vond hij zijn koffers nog niet en hij kloeg zijn nood aan de kommandant. Een paar leden van de bemanning kregen de opdracht heel de boot te doorsnuffelen. Tevergeefs echter. Nergens was de koffer te bespeuren. Het humeur van de majoor daalde zienderogen. Tot overmaat van ramp werd het erg heet : 50° in de schaduw, en hij moest nog altijd rondlopen met zijn zwaar tweedvest en zijn fluwelen broek. Ten einde raad besloot hij een proces in te spannen tegen de zeevaartmaatschappij, die verantwoordelijk was voor het verlies van zijn bagage en bovendien eiste hij een schadevergoeding van 127 pond, 1 shilling en 6 pences : de prijs van zijn ontevredenheid en ergernis. Het proces kwam voor een Londense rechtbank. Majoor Pietro Michelli had ditmaal geluk, want de rechter, die de zaak behandelde, was enkele weken tevoren het slachtoffer geweest van hetzelfde avontuur. Hij begreep de gevoelens van de majoor dus ten volle en stond hem de schadevergoeding toe van 50 pond.

Met deze geschiedenis willen we alleen maar zeggen, dat een zoekgeraakte koffer de weegschaal van Vrouwe Justitia naar een kant kan doen overhellen !

DE FRANSE SCHOLIEREN WERKEN HET LANGST !

HET Italiaans weekblad « Epoca » publiceerde onlangs een artikel waarin werd aangetoond dat de Franse scholieren het langst of het meeste aantal uren werken. De schrijver van het artikel had een onderzoek ingesteld en was tot de vaststelling gekomen, dat de Franse scholieren zeven uren en half per dag werken, uren aanwezigheid in de klas en huiswerk inbegrepen. De jonge Denen werken 7 uren, de Zwitsers zes uren en half, de jonge Russen eveneens zes uren en half. De Amerikanen moeten slechts 5 uren en half werken, de Italianen komen er met 5 uren af en de Britten werken slechts vier uren.

In Amerika meent men de laatste tijd dat de kinderen niet genoeg werken, in Rusland daarentegen zijn de ouders en de opvoerders van oordeel dat ze te hard moeten blokken. Om het de scholieren wat makkelijker te maken, zijn ze voortaan ieder weekeinde vrij. Ze hoeven dan geen huiswerk te maken.

UIL OF AAP ?

HET valt moeilijk uit de maken of het een uil of een aap is, nietwaar ? Het is een aap die behoort tot een zeldzame soort van apen « aap-uilen » genoemd en die woonachtig zijn in Belgisch Congo. Het exemplaar dat je hier ziet is werkelijk prachtig (let op die vinnige uilenogen) en werd door de Antwerpe Zoo aan de Jardin des Plantes van Parijs geschonken.

JON

DOOR WELKE BIJ WERD HIJ GESTOKEN ?

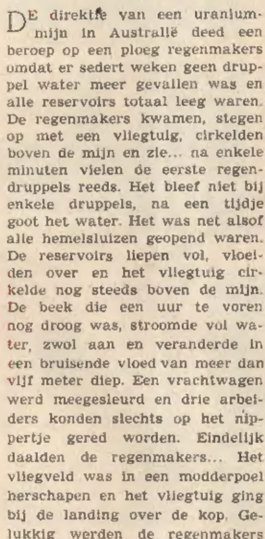
DIT is Constantin Kleber, bijenimker uit de Var, in Frankrijk, met een reusachtige zwerm bijen op wangen, kin en borst. Hij ziet er uit als een van onze verre voorvaders met een wilde baard... Naar het schijnt, duurde het erg lang vooraleer Kleber er in slaagde al die bijen op z'n naakte huid te verzamelen zonder gestoken te worden en kreeg hij ettelijke keren een venijnige prik. We willen dat graag geloven en voelen absoluut geen lust het kunststukje na te bootsen!

HET KOMPAS VAN TANAHASHI

IN de lente van 1943 omsingelden de Japanners in de Birmaanse jungle een Engelse brigade aangevoerd door generaal Cavendish. Deze laatste moest zich overgeven en hield er aan dit volgens alle regels van de kunst te doen. Liefst had hij de Japanse bevelvoerder, kolonel Tanahashi, zijn degen overhandigd maar de generaals van een modern leger dragen geen degens meer. Hij gaf dan aan de Japanner het enig kommandovoorwerp dat hij bij zich droeg : een kompas. Thans zoekt de zoon van de Japanse kolonel de familie van generaal Cavendish. Kolonel Tanahashi pleegde harakiri in 1945 omdat hij de oneer van de nederlaag niet verdragen kon. De dertiende verjaardag van een afsterven is in Japan en volgens de Shinto godsdienst iets bijzonders. De krijgsbuit bv. moet dan teruggegeven worden. Wanneer de zoon van de Samoerai Tanahashi de familie van Cavendish heeft weergevonden, zal hij met een buiging en een glimlach het kompas van de Britse generaal terug schenken.

*

MET DE VOORUITGANG IS HET OOK NIET ALLES !

DE direktie van een uraniummijn in Australië deed een beroep op een ploeg regenmakers omdat er sedert weken geen druppel water meer gevallen was en alle reservoirs totaal leeg waren. De regenmakers kwamen, stegen op met een vliegtuig, cirkelden boven de mijn en zie... na enkele minuten vielen de eerste regendruppels reeds. Het bleef niet bij enkele druppels, na een tijdje goot het water. Het was net alsof alle hemelsluizen geopend waren. De reservoirs liepen vol, vloeiden over en het vliegtuig cirkelde nog steeds boven de mijn. De beek die een uur te voren nog droog was, stroomde vol water, zwol aan en veranderde in een bruisende vloed van meer dan vijf meter diep. Een vrachtwagen werd meegesleurd en drie arbeiders konden slechts op het nippertje gered worden. Eindelijk daalden de regenmakers... Het vliegveld was in een modderpoel herschapen en het vliegtuig ging bij de landing over de kop. Gelukkig werden de regenmakers

niet gewond. Door de direktie en de arbeiders van de mijn werden ze eerder koel onthaald... Men wilde wel regen, maar geen zondvloed, en iedereen verkoos de droogte boven een natte dood !

LEES « KUIFJE » IEDERE WEEK EN TOON JE BLAD AAN AL JE VRIENDEN !

Oplossing van ons kruiswoord verschenen in « Kuifje » nr 17.

	1	2					
1	MOR	GEN	3				
2	GEN	TE	NAAR	4			
	3	NAAR	MA	TE	5		
		4	TE	DER	LIJK	6	
			5	LIJK	RE	DE	7
				6	DE	CEM	BER
					7	BER	GEN

ZEER BELANGRIJK

ZIEHIER HET NIEUW ADRES VAN "KUIFJE" :

PAUL-HENRI SPAAKLAAN, 1-7, BRUSSEL-ZUID

Daar kun je ons komen bezoeken en op dat adres kun je ons ook schrijven. De Kuifje's winkel bevindt er zich op het gelijkvloers en je kunt er nu reeds je Kuifje's punten ruilen. We verwachten nog meer brieven en bezoeken dan vroeger. Onthoud goed ons nieuw adres :

PAUL-HENRI SPAAKLAAN, 1-7, BRUSSEL-ZUID

Het weekblad « KUIFJE » : 13e jaargang. Lombard Uitgaven, Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a., 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 —
Abonnement : 5 fl. per kwartaal.

NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents. BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Congo	: KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk	: DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris IIe
Zwitserland	: INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour. Lausanne.
Canada en U.S.A.	: PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Belg. Congo en buitenland*	*Canada en Ver. Staten*
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Devea.

1-5-58

S.O.S METEOREN !

door E.P. JACOBS

Toen Mortimer in de nacht naar zijn vriend prof. Labrousse reed, werd hij het slachtoffer van een vreemd ongeval. Zijn taxi slipte in een vijver en de chauffeur verdween. Mortimer begint zijn onderzoek...

(Wordt voortgezet.)